

190

1674. Σύμβασις παλληκαριάτικου, ἐν Παξοῖς,
ἐν 296, ἀριθ. 85.

«... ὡς λέγει ἡ ἄνωθεν κυράτσα Π. πῶς μέλει νὰ λάβῃ διὰ ἀνὴρ της τὸν κὺρ Φ.Β. καὶ ὡς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν της τὴν προῖκα, ὡς καθὼς διαλαβάνουν δύο της γραφῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ὡς νοικοκυρὰ ὁποῦ ἡβρίσκεται εἰς τὰ παντοῖα της ἀγαθὰ, ἀμπέλι, χωράφια, ἐλῆές, σκουτιά, σολδιά καὶ ἄλλο τι θέλει, ἐκουσία της γνώμη καὶ ποιεῖ τὸ παρὸν φέλεθρο καὶ δίδει πρὸς τὸν ἄνωθεν κὺρ Φ. καὶ κληρονόμους διαδόχους αὐτοῦ, ὅλο ἐκεῖνο ὁποῦ διαλαμβάνουν δύο της γραφῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα...».

191

1674. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Μεγ. Σπηλαίου Καλαβρύτων,
φορολογικοῦ περιεχομένου, ἐν 431, 5, σ. 195–197.

192

1675. Συμφωνητικὸν μεταξὺ Κυρίτζη Δράκου, πνευματικού τοῦ Μεγ.
Διερχομένου τοῦ Στόλου καὶ τῶν κατοίκων Μυκόνου,

περὶ ρυθμίσεως τοῦ συνόλου τῶν φόρων τῆς νήσου εἰς 3400 ἀσηλάνια ἐτησίως, ἐν 144
σ. 27–28.

«... Ὁ Κυρίτζης Δράκος... συμβασιτικῶς μετὰ τοὺς καὶ πρεσβυτέρους καὶ γέροντες ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὲ ὅλη τὴν Κοινότης καὶ δώσει καὶ παραδώσει καὶ ἀποκόβγει εἰς τὸν παρὸν χρόνον μόνον, τὸ παρὸ νησι μὲ κεφαλοχάρατσα, δεκατὶς κρηθάρων, κρασίων, ὀσπρίων, δένδρων, προβατονομίων, κεσσιμίων, κουμέρκια, κοτάνες, σάκισμάτων ἀφεντικῶν καὶ εἰ τι δικαίωμα ὅπου νὰ ἐγγίξῃ τοῦ ἄνωθεν ἐνδοξοτάτου. Ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα καὶ ἕτερα, ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ δώσει καὶ παραδόνει καὶ πονλεῖ τα τῆς ἄνωθεν κοινότη διὰ πρέτζιο ἀσηλάνια 3400. Ὁμπλιγάρονται νὰ τὰ δώσουν εἰς ῥάτες δύο, τὸν πρῶτον ἐρχόμενον Σεπτέμβριον καὶ ὀκτώβριον καὶ τὰ ἀπολειφθὲν νὰ δώσουν φλεβάρη καὶ μάρτιον. Ἀκόμη λήσει τὴν ῥάτα τοῦ μαρτίου νὰ τήνε στέλλον μὲ ἔξοδες καὶ περὶκουλα ἐδικά τους, νὰ τὰ παραδόνουν... εἰς τὸ νησι τῆς Χίου. Καὶ τὰ ἐξῆς : καὶ διὰ βεβαίωσι τοῦ παρόντος ὀπλιγάρονται ὅλοι οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι καὶ ὅλο τὸ ἐποῖμνιο, αὐτοὶ καὶ τὰ καλά του, τὰ ἔχοντα καὶ τὰ μέλλοντα. Καὶ τὰ ἐξῆς : Εὐγάζοντας ἀπὸ τὰ τζακίσματα τὰ μεγάλα καράβια ἢ σαῖκες, ἂν ἤθελε τύχη καὶ τζακιστοῦσι, νὰ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ... ἀφεντός μας καὶ τὰ ἄλλα μισὰ νὰ εἶναι τῆς Κοινότης. Εἰ δὲ ἤθελε τζακίσουν βάσκες, ξύλα μικρὰ, νὰ εἶναι ὅλα τῆς Κοινότης».

193

1676. Διάγνωσις πΚ. Διονυσίου Δ', περὶ ἐγκυρότητος δ' γάμου,
τοῦ α' θεωρηθέντος ἀνυποστάτου, ὡς βία τελεσθέντος,
ἐν 78, σ. 103.

